

גד סנה

קא א פיה פיה סנהלס
איפרי כהא סג' י
א ב פיה פיה סנהלס
איפרי כהא סג' י
קא יד פיה קא ופיה
קא פיה כהגות וכתב
וכב' :
ב ג ד פיה פיה סג' פיה
סג' ד ופג' טו
וה' כהגות וכתב
סג' פיה קא ופיה
י' ס' קא סג' ה
ג ה ו פיה פיה סג' פיה
סג' מ סג' סג' סג' פיה
סג' קא סג' ג:
ד ו פיה סג' סג' סג' י:
ה ה פיה פיה סנהלס
איפרי כהא סג' י:

אליא בחיכה של ד' מיני דמים - חקצבר ר' יהודה דם נזוס הוא ונקטש ונעשה מחיכה כדלמור לקמן גבי מפלת מין דגים ורבנן סברי מקור מגדל מחיכה ולא דם נזוס הוא: **ד' רבנן** סברי לא אמרינן רוב מחיכות - טימה וגימול דהיה פלגא ופלגא ויהא ודאי ממזב כרה' אצ"ר דליכא חוקת טהרה וי"ל דלמור' לעיל (דף יז) דלפילע לרבי יהודה לא אי רוב גמור ואין שרפיץ עליו את החזמה ולרבנן אפילו פלגא לא אי חזרה רוב החיכות לא על ד' מיני דמים הם: **לרבי** יוחנן חזמה ושחורה למאן קתני לה אי לרבי יהודה - וה"ל הכפלה חזמה ושחורה דיע כדמפרש ר' יהודה כפיסא השמא ירוקה ט' ומתוך פ' ר"ח משמע דל"ג ול"ה כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה דהא כהר"א קאמי במילתיהו שחורה וחזמה ואין זו טהרה הא"ס: **ואינו** נאכל - דאימא לא רחשה ולא ילדה ו' קרבתה אין לרביה להביא משום דאימא רחשה וילדה דא"כ קושי סתוך ללידה הוא וטרה כיון דלא שפחה מעת לפת דיש קושי לנפלים וכן ל"ל לרבי יהושע דסבר ית קושי לנפלים דאי אין קושי היה לה להביא שני קרבתה של ויבה דהוי ודאי נאכל ושל לידה דהוי ספק איט נאכל דלויכה וללידה לא כני כקרבן חד מידי דהוי אמלכ וד' כדלמור' כפ"ב דכריתות (דף ט) ולקמן כפ' וי"א דזמן (דף י"א): באפשר

השורשי מוז: מידן ככרמלי חי. דהכי נמי מדק ככרמלי חי. ולא דגרסי כשורשי מידן הכרמלי: בכוס טבריא של זכוכית פשוט. טנבי"ש ואיידי דקל"ט נראה ט' אלומות הין: הדרן על"ך כל היד **המפלת** ר' חתיהבא אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו טהחדה. ללא לידה היא דאי לידה היא ללא דם נמי טמאה דכסיב (ויקרא י) כימי נדם דומה טמאה: ר' יהודה אומר כו'. מפרש בגמרא: כמין שערה. שער: יבחושי'. יתוסין: אם ימחהו טמאה. משום מדה דדם הוא: מין דגים. נמי ללא ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא [ג:] הלך אי אכיל דם טמאה נדה ואם ללא טהרה: תשב לזכר. ימי טמאה שבעה ימי טהרה ג"ג וכל דמים שפחה כגון טהורין: לזכר ולקנבה. לזמורא ימי טמאה דנקבה שבעה ימי טהרה כלים לקמן ארבעים יום מכר ול"ג פ' כנקבה. ובגמרא [ג:] מפרש מאי שגא ללמיה ועוף קרי ולד יוצר מהגים: ג"מ' של ד' מיני דמים. דקצבר היא גופה דם הלך טמאה נדה אכל ולד לא הוי: ירוקה ולבנה. לא מאכידע מיני דמים הן אלא ארזים ומימי ארומה וקמן כרכס וכחמור. ושזור לא קא שביד דהיינו ארזים אלא שלקני: לא אמרינן כו'. דקצברי אין רוב מחיכות של ארבע מיני דמים דלא אסמכתא הן הוי רובא: למאן קתני לה. כלומר להודיע דבריו של מי נא: אלא לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה נמי פליגי: ותו לרבי יוחנן וכו'. כלומר הך קושיא דירוקה ולבנה לא אכניע לן לפרושי דמי היכי דקשיא ליה לשמואל קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן נמי אמר על שאר מיין לרבי יהודה טהרה והכל קמי ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן דלמור' של ארבעת מיני דמים דכרי הכל ס': הכי גרסינן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי: פתיחות הקבר. הרמס: בלא דם. דם לידה הלך לרבען כי ליכא דם טהרה ואפילו החמיכה של ארבע מיני דמים דמחיה ללא דם הוא אלא כשר ולא אמר דם אחר איכא ואקן הוא דלא חזק דקצברי רבנן אפשר לפתיחת הקבר כלל דם (אלר' יהודה אפילו ירוקה ולבנה טמאה דדתי דם אחר הוי ואקן הוא דלא חזק דאי אפשר לפתיחת הקבר כלל דם: קשתה שנים. כחון י"א יום שזין נדה לדה ולתמה דם מחמת קושי: ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם

הל' ה'

הל' ז'

סג' ע'

הל' ט'

השורשי מוז: מידן ככרמלי חי. דהכי נמי מדק ככרמלי חי. ולא דגרסי כשורשי מידן הכרמלי: בכוס טבריא של זכוכית פשוט. טנבי"ש ואיידי דקל"ט נראה ט' אלומות הין: הדרן על"ך כל היד **המפלת** ר' חתיהבא אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו טהחדה. ללא לידה היא דאי לידה היא ללא דם נמי טמאה דכסיב (ויקרא י) כימי נדם דומה טמאה: ר' יהודה אומר כו'. מפרש בגמרא: כמין שערה. שער: יבחושי'. יתוסין: אם ימחהו טמאה. משום מדה דדם הוא: מין דגים. נמי ללא ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא [ג:] הלך אי אכיל דם טמאה נדה ואם ללא טהרה: תשב לזכר. ימי טמאה שבעה ימי טהרה ג"ג וכל דמים שפחה כגון טהורין: לזכר ולקנבה. לזמורא ימי טמאה דנקבה שבעה ימי טהרה כלים לקמן ארבעים יום מכר ול"ג פ' כנקבה. ובגמרא [ג:] מפרש מאי שגא ללמיה ועוף קרי ולד יוצר מהגים: ג"מ' של ד' מיני דמים. דקצבר היא גופה דם הלך טמאה נדה אכל ולד לא הוי: ירוקה ולבנה. לא מאכידע מיני דמים הן אלא ארזים ומימי ארומה וקמן כרכס וכחמור. ושזור לא קא שביד דהיינו ארזים אלא שלקני: לא אמרינן כו'. דקצברי אין רוב מחיכות של ארבע מיני דמים דלא אסמכתא הן הוי רובא: למאן קתני לה. כלומר להודיע דבריו של מי נא: אלא לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה נמי פליגי: ותו לרבי יוחנן וכו'. כלומר הך קושיא דירוקה ולבנה לא אכניע לן לפרושי דמי היכי דקשיא ליה לשמואל קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן נמי אמר על שאר מיין לרבי יהודה טהרה והכל קמי ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן דלמור' של ארבעת מיני דמים דכרי הכל ס': הכי גרסינן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי: פתיחות הקבר. הרמס: בלא דם. דם לידה הלך לרבען כי ליכא דם טהרה ואפילו החמיכה של ארבע מיני דמים דמחיה ללא דם הוא אלא כשר ולא אמר דם אחר איכא ואקן הוא דלא חזק דקצברי רבנן אפשר לפתיחת הקבר כלל דם (אלר' יהודה אפילו ירוקה ולבנה טמאה דדתי דם אחר הוי ואקן הוא דלא חזק דאי אפשר לפתיחת הקבר כלל דם: קשתה שנים. כחון י"א יום שזין נדה לדה ולתמה דם מחמת קושי: ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם

רחשה דם נזוסה לידה אם לאו: ואינה יודעת. אם נפל הוא ואם רוב בעלמה הוא: הכי

מוסף רש"י המפלת חתיכה. כלל זרית, אם יש עמה דם טמאה. האם טמאה כשאר נדה ולא משום לידה, ללא ולד הוא (לעיל י"א). כמין שערה. ארומה (לקמן נד). המפלת מין בהמה חיה ועוף. קאמר ר"ח טורף ולד עליה ואמן יושבת עליה ימי טמאה וימי טהרה (תולין ע"ב). תשב לזכר. שבעה ימי טמאה ושלשים ושלשה ימי טהרה, שכל דמים שהיא דומה כגון טהורין (טס). תשב לקנבה. שבעה ימים כו' טהרה (טס ובטורות ט). ואם אין ידוע. אם וכי אם נקבה, העל עליהם טומא שניהם וחשב לזכר ולקנבה. שבעה ימים כו' טהרה (טס). אלא אין ידוע, שמה וכי הוא (תולין טס ועי"ג בטורות טס). של ארבעת מיני דמים. שהחמיכה לידה וכלל רחיה איכא שבעה טמאה לידה, ימי טהרה אין לה אלא עד ארבעים יום מחמת לקמן כדן וכו', שמה וכי הוא (תולין טס ובטורות טס). של ארבעת מיני דמים. שהחמיכה מארבע מלוח דם טמא השנין כמחור, ואצ"ג דמחשה טק, שמור ארזים הוא אלא שלקני, דכין דמחשה דם טמא יש בה, אמרינן כולו דם הוא וטמאה נדה, ורבנן סברי אין זה דם אלא כשר, אבל של שאר מיני דמים טהורה. כגון ירוק ולבן שטורין הן (לעיל י"א). ואינה יודעת מה הפילה. שאנדה המחיה קודם שגלה לפנינו (לעיל י"א). לא אמרינן רוב החיכות כו'. דלא סתירה לאו רוב מחיכות של ד' מיני דמים (טס).